

tilstrækkelig Anledning til at tiltræde Kommissionens Forslag i dens § 34, hvorefter det skal være forbudt at bruge Nalefiskeri med Puls- og Bøtvaad paa visse nærmere betegnede Steder og Limfjorden. Som berørt er det ogsaa her et Tilbagekridt, der er Spørgsmaal om, og det tilmed paa et Omraade, hvor den nyere Lovgivning stadig er gaaet i Retning af Friheden. Omfanget af de saakaldte laaede Bænde, der først indførtes ved Forordning 15de December 1750 som formentlig nødvendige til Sikkring af Fiskeynglen mod Udelæggelse, formindstedes allerede noget ved Loven af 29de Decbr. 1857 og indskrænkedes yderligere ved Loven af 4de Januar 1861, indtil endelig Loven af 22de Marts 1867 aldeles opgav Raasningen, og Loven af 25de Marts 1872, ved hvilken det er forbudt i Liden fra 1ste Septbr. til 24de Juni at drive Nalefiskeri med Nalesnurrevaad eller Puls- og Bøtvaad paa Strækningen fra Hals til Grundene Vesten for Søgtør og i Hjarbak Bugt Sonden for Virksund, kan, efter hvad Kommissionen derom har bemærket S. 56, ikke betragtes som Vidnesbyrd om en anden Opfattelse af Lovgivningen. Dertil kommer, at et af Kommissionens Medlemmer, Naturhistorikeren Dr. phil. Lütken, hvis Mening der, da Spørgsmaalet dreier sig om, hvad der udkræves til Fiskeynglens Bevaring, her netop synes at maatte tillægges en særlig Vægt, ikke har tiltraadt dette Forslag, idet han ikke har kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af at kalde slige laaede Bænde tillive igen, ligesom det etheller har kunnet Andet end i alt Fald stille sig noget tvivlsomt for Ministeriet, om det vil kunne have nogen særlig Betydning for Bevaringen af Fiskebestanden i hele det store Limfjordsbassin, at Puls- og Bøtvaadet holdes ude fra nogle enkelte mindre Dele af samme. Da Forslaget imidlertid af Kommissionen, som i sin Midte tæller et Medlem fra Limfjorden, og hvis Medlemmer, der alle ere jagtlyndige, have haft Leilighed til paa Stedet at undersøge og gøre sig bekendte med Forholdene, er vedtaget med overveiende Flertal, nemlig med 5 Stemmer mod 1, da Kommissionen, saaledes som det noksom fremgaar af den vidtløftige Motivering, lægger ganske særlig Vægt paa Forslaget, og da Kontrolloven ved Limfjordsfiskeriet, der som Medlem af den Kommission, hvis Arbejde ligger til Grund for Loven af 22de Marts 1867, udtalte sig for Ophævelsen af de laaede Bænde, nu meget bestemt har tiltraadt Vedtagelsen af det omhandlede Forslag, idet han i en ham særlig med Hensyn til dette Punkt af Ministeriet afæstet Erklæring under Henvisning til den Erfaring, han senere har indvundet, har udtalt som sin Overbevisning, at den frie Brug af Nalevaad har haft en særdeles skadelig Indflydelse paa Nalefiskeriet i Fjorden, der siden 1867 skal være i stærk Aftagende, — har Ministeriet troet at burde overvinde sine Betænkeligheder ved det nævnte Forslag, hvilket iøvrigt ogsaa vil have til Følge, at en større Overensstemmelse opnaas mellem de Regler for

Brugen af Puls- og Bøtvaad, der skulle gjælde for Limfjorden og de øvrige Fjorde. Kommissionens § 33 vil derfor gjenfindes i Lovforslagets § 27 alene med Undtagelse af en Slutningsbestemmelse, som man har ment maatte have sin rette Plads i tredje Afsnit.

Det har neppe været Meningen med Bestemmelserne i Fr. 15de Decbr. 1750 §§ 18 og 20 at tillægge Grundeierne nogen egenlig Eneret til Fiskeri med Hæltebundgarn samt Gjedde-, Mørre- og Stalleruser udfor deres Eiendomme, og i alt Fald skjønner Ministeriet ikke, at der er nogen Grund til mere at indrømme Grundeierne ved Limfjorden end ved de andre salte Bænde en saadan Eneret. Man har derfor ikke fundet tilstrækkelig Anledning til i Lovforslaget at optage Kommissionens Forslag under § 41, der iøvrigt etheller findes i Loven af 29de Decbr. 1857, og det saameget mindre, som Sagen i ethvert Fald er af en aldeles underordnet Betydning, idet det ommeldte Fiskeri saa godt som slet ikke drives i Fjorden.

Til §§ 37 og 38. Optagelsen af disse Paragrafer staar i Forbindelse med, at Kommissionens Kapitel 5 er udeladt i Lovforslaget. Ministeriet er ganske enig med Kommissionen i, at det almindelige Politii, hvis Pligt det ligesaa fuldt er at paase Overholdelsen af denne som af andre Love, ikke vil være istand til uden Bistand at føre det behørlige Tilsyn med, at Fiskerne under Udøvelsen af Fiskeriet holde sig de givne Forskrifter efterrettelige. For Limfjordens Vedkommende haades der imidlertid allerede til Politiets Bistand en særlig søgaaende Kontrol, der gjennem en længere Virksomhed har godgjort sit Værd og som derfor foreslaas bibeholdt ved nærværende Lov, ved hvilken man overhovedet har troet det rigtigt at indføre saa faa Forandringer som muligt i de ifølge den allerede bestaaende Lovgivning for Fiskeriet i Limfjorden gjældende Regler. Svad de øvrige Fjorde angaar, maa man derhos formene, at den fornødne Hjælp til Lovens Haandhævelse vil kunne ydes Politet af de lønede Bestillingsmænd, som i Overensstemmelse med Lovforslagets § 41 dertil ansættes i Henhold til de i Paragrafen omtalte Vedtægter. Tilbage bliver saaledes Havfiskeriet, men til væsentlig af Hensyn til dette Fiskeri, der mindst turde behøve Tilsyn, ved Lov at organisere et helt nyt Kontrolapparat, som tilmed vilde blive meget befordret, har Ministeriet ikke kunnet finde, at der var tilstrækkelig Anledning, idet de Foranstaltninger i saa Henseende, der i Liden muligen maatte vise sig at være fornødne eller ønskelige, formentlig meget vel ville kunne træffes ad administrativt Vei, saaledes at de dertil medgaaende Belp søges bevilgede ved de aarlige Finantslove. Paa samme Maade maa der ligesom hidtil kunne forholdes med Hensyn til Tilveiebringelsen af den tekniske jagtlyndige Mebhjælp, som Ministeriet, saafremt nærværende Forslag bliver til Lov, vil have behov i større Omfang end hidligere.